

Előbbre jutás nemigen várható

„Nagy érdeklődéssel olvastam a Napló december 23-i számában Takács Imre közigazdász, országgyűlési képviselő magánvéleményét, mely Van remény Hajdú-Bihar megye felzárkóztatására címmel jelent meg. Képviselő úr optimizmusa talákozott a bennem rejlő bizakodással, hiszen az elmúlt években az infrastruktúra fejlesztése terén – mint számos önkormányzati vezetőnek – sikerélményei voltak.

Valóság lett a vezetékes gázhálózat, minden igényt kielégítő, korszerű telefon e régióban is. Mindez azonban felemelkedéshez kevés. Csak a gazdasági kibontakozás teremtheti meg az ország keleti részének felzárkózását. A mezőgazdaság kiszámítható támogatása mellett az iparnak (feldolgozóiparnak) kell erőteljesebben megtepednie, és a turizmus hozhat még több bevételt e vidéknek. Az elmaradott térségek felzárkóztatásában kulcsszerephez jutnak a megyei területfejlesztési tanácsok. A rendelkezésükre álló pénzből azonban előbbre jutás nemigen várható. Ha összehasonlítom, hogy Hajdú-Bihar megye a területfejlesztési alapból 1992. évben 800 millió forintot használt fel, akkor az elmúlt évi 787 millió forint igen kevés. Ez az összeg mintegy 300 millióval több is lehetett volna, ha a térségi besorolás a valószínűleg megfelelően történt volna. Hajdú-Bihar megye 23 települése nem kedvezményezett (Álmosd, Bagamér, Bocskai kert, Debrecen, Ebes, Fülöp, Hajdúbagos, Hajdúhadház, Hajdúsámson, Hosszúpályi, Kokad, Létavértes, Mike-

pércs, Monostorpályi, Nagyhegyes, Nyíracsd, Nyíradony, Nyírbrány, Nyírmártonfalva, Sándor, Teglás, Újléta, Vámospércs). Tehát Debrecen és agglomerációja társadalmi, gazdasági szempontból nem elmaradott, ipari szerkezetátalakítás által nem érintett, mezőgazdasági vidékfejlesztés körébe nem tartozó, valamint jelentős munkanélküliséggel nem sújtott térség.

Az elmúlt hat évben egyébként térségünk (településeink) megítélése szinte évente változott. Az 1991. évi kormányrendelet szerint Nyíracsd csak elmaradott térséggel (Szabolcs-Szatmár megye nyírbátori térsége) határos településként pályázhatott településfejlesztési alpra, munkahelyteremtő támogatásra. Utóbb ezen kormányrendelet módosítása által már a határos települések sem voltak kedvezményezettek. 1993 év elejére Hajdú-Bihar megye települési önkormányzati önszerveződés által kialakították a megye kistérségeit, melyet az akkori kormány tagjainak áprilisi debreceni látogatás után határozat is elismert.

A határozat Bihar, Tisza mente és Ligetalja kistérségeket ismerte el leghátrányosabb helyzetben lévőnek. Ezt követően a településekről újabb lista készült, melyben már községünk is „elmaradott település” rangot kapott, melynek előnyeit a költségvetési támogatáson keresztül érzékeltük. Az 1996. március 19-én elfogadott, a területfejlesztésről és területrendezésről szóló törvény újabb besorolást igényel. A kormányrendeletével módosította a területfejlesztés ked-

vezményezett területének jegyzékét, mely által az előbb említett települések „hátrányos helyzete” megszűnt. Ennek kedvezőtlen hatásai elsősorban az itteni gazdasági társaságokat, szövetkezeteket, vállalkozókat érintik (nem pályázhatnak célelőírányzatra).

Tovább bonyolítja a helyzetet, hogy az 1997. évi költségvetés parlamenti elfogadása után a kormány egy újabb rendeletet alkotott, melyben Nyíracsd község a megye más, mintegy 54 településével együtt társadalmi, gazdasági szempontból, valamint az országos átlagot másfélszeresen meghaladó munkanélküliségű településnek minősül.

Kíváncsian várom a következő kormányrendeletet, hogy vajon mely kategóriába helyezi majd településünket.

Egyet viszont biztos állíthatok, hogy kistérségünk a minősítéstől függetlenül az ország egyik legszegényebb vidéke. Itt a legalacsonyabb a föld aranykorona-értéke országos viszonylatban, nem települt meg az ipar, fő közlekedési útvonalak nem érintenek bennünket, vasútvonal nincs, tehát ugyanolyan a helyzetünk, mint Szabolcs megye nyírbátori térsége, melyhez egyébként 1950-ig tartoztunk (Nyíradony, Nyírmártonfalva, Nyíracsd, Nyírbrány, Fülöp).

Takács Imre képviselő úr írásával kapcsolatban csupán megjegyzem, hogy a felzárkóztatásnak igen röögök az útjai.”

Katona Gyula,
Nyíracsd község
polgármestere